

gangsmaade vil føre til Konsekvenser, som ville blive — jeg skal ikke bruge et stærkt Udtryk — ganske mærkværdige. Det vilde jo for det første føre til et stadigt voksende Folketing, voksende i samme Forhold som Folkemængden. Naar man holder sig Grundlovens Bud efterrettelig, vilde det føre til en hyppig og ret forvirringvækkende Omlægning af Valgfærdene. Det vilde føre til et i Forhold til vort Lands Størrelse aldeles uforholdsmæssigt stort og kostbart Folketing, og det vilde, som jeg før nævnte, og hvad jeg lægger den største Bægt paa, føre til en stadig voksende Fornyelse af det numeriske Styreforhold, der hele Tiden, under vor hele forfatningsmæssige Tilværelse, har bestaaet mellem de to Ting. Jeg tror ikke, at man tør forudsætte, at saade konservative Mænd, at midtære Landsstingsmænd, der dog vel først og fremmest ville vaage over Landsstingets Sævnbyrdighed, ogsaa i Tal, med det andet Ting, skulde være meget tilbøjelige til at vedtage et Forslag, der vilde fornyffe det hidtil værende Forhold i den Grad, som det her foreslaas. Dette om Forslaget i sin Helhed, og saaledes som det ærede Medlem her ved min højre Side i Særdeleshed har taget Ordet for det.

Et andet æret Medlem fra den Side, jeg tilhører (Bjerre), har derimod nærmest taget Ordet for, at man ikke just fulgte Forslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt, men at man gif, hvad han kaldte Suppleringsvejen, nemlig at man søgte, saaledes som tidligere Regeringsforslag ere gaaede ud paa, at raade Bod paa de værste Mangler ved Misforholdet mellem Indbyggernes Antal og Folketingsmedlemmernes Antal. Over for dette ærede Medlem skal jeg sige, at jeg ikke føler den mindste Opfordring til indgaaende at slutte mig nærmere til den Tanke, han fremsatte, end til den, der blev fremsat af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn. Thi det vide vi jo godt, og vi kende alle saa udmærket det fortræffelige franske Ordsprog, at „det er det første Skridt, der koster“, det er det, det kommer an paa; naar det er gjort, saa er Historien ude, saa er Været opgivet. Gaa vi til Fornyelse af det nu bestaaende Forhold, saa vil det kun blive en lille Hvilestation paa Vejen til den fuldstændige og altid vedblivende Forøgelse af Folketingsmedlemmernes Antal, alt efter som Folkemængden tager til. Jeg tror, her ligger en saadan Fare for dette Tings konstitutionelle Betydning, at jeg straks vil nedlægge min Indsigelse mod en saadan Lovgivning.

Th. Nielsen: Ja, det er ikke mange Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre.

Jeg vil sige, at jeg tror ikke, at en Forøgelse af Folketingets Medlemsantal vil forøge Folketingets Indflydelse. Jeg tror, det er vanskeligt nok at finde et saa stort Antal Politikere i Landet, som nu behøves, men det vil være meget mere vanskeligt, naar det skal forøges med et saa stort Antal, at finde tilstrækkelig dygtige Mænd dertil. Jeg frygter meget for, at man ved den Vej, man her slaar ind paa, vil skade Folketinget, fordi det derved mere og mere vil blive et Folketing af Politikere i Stedet for et Folketing af næringsdrivende.

Den ærede 2den Landsstingsmand for 1ste Kreds (Magen) er jo særdeles vel kendt med Grundlovens Bud paa dette Punkt — jeg vil ønske og haabe, at den ærede Landsstingsmand vil være saa nidkær paa alle Punkter, for han ved jo nok, at der er forskellige Paragraffer, der staa Dag for Dag, Aar efter Aar, uopfyldte. Jeg vil bede den ærede Landsstingsmand om, at han vil anvende sin store Indflydelse paa, at disse Grundlovens Bud ogsaa kunne ske Fyldest. For Resten vil jeg bemærke, at Forslaget opfylder jo ikke en Gang Grundlovens Bud i dette Øjeblik; saa vidt man efter alle de foreliggende Fakta kan stønne, vil der nu efter Folketallet være Plads til 5 à 6 Folketingsmænd mere, saa det er ganske rigtigt, hvad den ærede sidste Taler sagde, at skal Grundloven, saaledes som den ærede 2den Landsstingsmand for 1ste Kreds præciserede, ske Fyldest, saa vil det kun føre til idel Forvirring og Omlægning. Men jeg kan aldeles ikke se, at den ærede Landsstingsmand har Grund til at tage saa stærkt paa Veje. Ganske vist er der store Uregelmæssigheder med Hensyn til Indbyggerantallet her i Kjøbenhavn, der er flere Kredse, som ere for store, men saa er der jo igen andre Kredse, som ere for smaa i Kjøbenhavn, og Kjøbenhavnerne have jo i Virkeligheden saa temmelig de samme Interesser, og det vil altsaa ikke sige saa stort. Jeg opfatter som sagt ikke Grundlovens Bud saadan, som det ærede Medlem sagde, at det var Grundlovens Mening, at Tallet skulde forøges. De, der skulde forvalte Grundloven i Praksis, have ikke gjort det fra det Standpunkt. Jeg behøver saaledes kun at henvise til Valgloven af 16de Juni 1849, der brød paa det allerstærkeste med det. Jeg bryder mig mindre om det, som den ærede 3dje Landsstingsmand for 7de Kreds (Bjerre) anførte, hvad en Ordfører har sagt ved en eller anden Lejlighed; jeg bryder mig kun om Handlingen — det er Rigsdagens Handlinger det kommer an paa, og der har jeg paavist, at der er Kredse paa 9,000 Med-